

.resoty očami michala oláha .....

Posledné týždne nás smola a smrť navštevujú častejšie. Udalosti posledných dní v našej komunite, keď sme sa náhle lúčili s mladým priateľom, i skúsenosť posledných mesiacov nás priviedli na myšlienku pomáhať osamelým ľuďom pri poslednej rozlúčke. Keď zomrie osamelý človek, zvyčajne sa obrad nekoná. Je to spoločný pohreb viacerých zosnulých naraz „bez účasti verejnosti“. Ani neviem, ako niečo také vyzerá. Po smrti opusteného človeka zisťujeme najskôr, či by ho mohol pochovať niekto z rodiny. Niekedy sa to premení na šancu pre pozostalých vnútorne sa zmieriť s mŕtvym príbuzným, čo sa za života nestihlo. Má to význam aspoň pre tých, ktorí tu zostali. Inokedy v telefóne počujeme, že sa ich smrť bývalého manžela, brata či strýka vlastne netýka. Nesúdime, chápeme. Cez spálené mosty sa ťažko vracia. Sú radi, že sa to tým konečne skončilo. Vtedy nazriem do skrine so starými oblekmi, odhadnem veľkosť saka a nohavíc a vezmem ich do pohrebnej služby Marianum. Košeľu s kravatou tiež. Je zvláštne vyberať oblek pre mŕtveho. Myslím pritom vždy na to, do čoho takto raz oblečú mňa. Tým sa to pre nebožtíka končí, viac

už preňho urobiť nevieme. No a takto to nechceme. Radi by sme iniciovali čosi celkom nové: vytvoríme neformálnu skupinu dobrovoľníkov, ktorí by boli ochotní chodiť na pohreby opustených ľudí. Stačilo by doniesť kytičku a spomienkou či modlitbou pomôcť týmto ľuďom dôstojne odísť. Ideálne by bolo, keby sa zapojili poslanci mestských častí, miest a samosprávnych krajov. Mohli by v stručnom príhovore spomenúť aj krátky životný príbeh nebožtíka, aby sa naňho hneď nezabudlo. Bez zneužitia na politiku a bez prítomnosti bulvárnych médií. Hádám by sa tak postupne vytvoril aj fond, z ktorého by sa zaplatilo hrobové miesto. Azda sa týmto ľuďom bude zomierať ľahšie, keď budú vedieť, že sa o nich po smrti niekto postará. Nejde o mnohých, sú to jeden či dvaja za mesiac. Oslovili sme už niektorých poslancov Bratislavského samosprávneho kraja a oslovujeme aj vás. Najcennejšia pomoc je vždy tá bez peňazí. Autor vedie Resocializačnú komunitu Antona Srholca Resoty. ●